

Ἡ αὐγὴ θὲ νὰ τὰ δείξη,
τίνος μάνα θὲ νὰ λείψῃ !...

— Τί λὲς αὐτοῦ, γέρο ; εἶπε 'ς τὸν ἄνδρα τῆς ἡ Ζάρφω.

— Τὸ γύρισμα, ἀποκρίθηκεν ὁ Θύμιος, μὲ ἀδιαφορία.

Ἔτσι ἐγύρισαν 'ς τὸ σπίτι κ' ἐκοιμήθηκαν. Μὰ τὴν αὐγὴν ποῦ ἐσηκώθηκε ἡ Ζάρφω, χαρούμενη κ' ἐπήγε τῆς μάνας τῆς τὴν κουρκούτη νὰ τὴν ζεστάνῃ, ἔμεινεν ἀξάφνα μάρμαρο καταμεσῆς 'ς τὸ σπίτι, θωρῶντας μὲ γουρλωμένα 'μάτια 'μπροστά τῆς τὴν πεθερά. Γιατί ὁ Θύμιος μὴ ἔχοντας ἄλλο νὰ κάμῃ γιὰ νὰ πάψουν τὰ λόγια τῆς Ζάρφως, ἀλλάξε τὴν νύχτα τῆς γρηῆς καὶ μέσ' εἰς τὸ σκοτάδι ἀντὶ νὰ πάρουν τὴν μάνα τοῦ ἐπήραν τὴ μάνα τῆς Ζάρφως.

— Ἄχ ! μάνα μου, μανούλα μου !... ἔλεγε τώρα ἡ Ζάρφω, κλαίοντας ἀπαρηγόρητα καὶ τραβῶντας τὰ μαλλιά τῆς.

— Μπά ! λέει ὁ Θύμιος μὲ χαμόγελο· ἡ δική σου μάνα ἦταν χρειζούμενη, ἡ δική μου δὲν ἦταν !.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

— Τὸ νὰ μὴ δύνηται ἡ γυνὴ νὰ πείσῃ τὸν ἄνδρα τῆς, ὅτι δύο καὶ δύο κάμουν πέντε σημαίνει ὅτι δὲν ἀγαπᾶται.

— Αἱ γυναῖκες κέκτηνται ἰδιόζοντά τινα τρόπον, ὅπως ἐπιρίπτωσι τὰ ἴδια σφάλματα ἐπ' ἐκείνων, οἵτινες ἔχουσι δίκαια κατ' αὐτῶν παράπονα.

— Ὑπάρχουσι γυναῖκες ὁμοιάζουσαι εἶδη τινὰ ὀπωρῶν· ὅσῳ γηράσκουσι, τοσοῦτον θελκτικώτεροι καθίστανται.

— Ὅπως συνοικεσίον τι καταστῆ εὐτυχές, δέον νὰ εἶνε ὁ μὲν ἄνθρωπος κωφός, ἡ δὲ γυνὴ τυφλή.

— Δυσχερέστερον εἶνε ν' ἀπαλλαγῇ τις μιᾶς παλλακίδος παρὰ ν' ἀποκτήσῃ αὐτήν.

— Αἱ γυναῖκες προσβάλλονται, ὅταν κακολογῇ τις τὰς ἀρετὰς τῶν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον προσβάλλονται, ὅταν δὲν σκέπτεται τις πλεόν νὰ κακολογήσῃ αὐτάς.

— Ἡ γυνὴ δέον νὰ μὴ φροντίζῃ, ὅπως ἐπισπάσῃται τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου βιαίως διὰ λόγων ἢ καλλωπισμῶν, καθ' ὅσον ἄνευ προσποιήσεων, ἀλλὰ διὰ λεπτῶν καὶ ἐπαγωγῶν τρόπων δύναται καλλιώτερον νὰ ἐπισπάσῃται, κατακτήσῃ καὶ διατηρήσῃ αὐτήν.

— Ἄπαντα σχεδὸν αἱ γυναῖκες συγχέουσι τὴν αἰσθηματικότητα μετὰ τῶν αἰσθημάτων.

— Οἱ φίλοι διαιροῦνται εἰς τρεῖς κατηγορίας· εἰς τοὺς ὑφ' ἡμῶν ἀγαπωμένους, εἰς τοὺς μὴ ἀγαπῶντας ἡμᾶς καὶ εἰς τοὺς ἀποστρεφόμενους ἡμᾶς.

— Τὰ παρόντα δυστυχήματά εἰσι· νῆττον δυσφόρητα τοῦ φόβου τῶν ἐπικειμένων.

— Ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, οἵτινες εἶνε δυστυχέστεροι, ὅταν δὲν δύναται νὰ ἀπαλλαγῶσι τῶν τριῶν μεγαλειτέρων ἀγαθῶν, τοῦ καιροῦ, τῶν σχέσεων καὶ τῶν χρημάτων αὐτῶν.

— Οἱ ὑποκριταὶ ὡς αἱ μέλισσαι ἔχουσι τὸ μέλι εἰς τὸ στόμα καὶ τὸ κέντρον κεκρυμμένον.